

straffedomstol, bioteknologi eller andre handelspolitiske spørgsmål såsom stålsagen.

Svaret på den slags meningsforskelle er imidlertid dialog og forhandling med udnyttelse af de eksisterende og dertil egnede rammer, ikke splid og konfrontation. Den dialog vil vi have både bilateralt og som formandskab sammen med vore kolleger i EU.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som statsministeren netop var inde på, er de nødvendige rammer for at håndtere alle typer af spørgsmål mellem USA og EU på plads, og lad mig kort skitsere denne struktur til at håndtere de spørgsmål, der er mellem EU og USA.

Den såkaldte nye transatlantiske dagsorden blev etableret i 1995 og samler alle dele af samarbejdet mellem EU og USA. Dialogen med USA finder sted på alle niveauer fra topmøder over udenrigsministermøder, et betydeligt antal møder på højt embedsmandsniveau til utallige ekspertmøder på teknisk niveau. Hertil kommer en væsentlig og omfattende dialog, der omfatter civilsamfundet. Der er en række specialiserede dialogfora såsom den transatlantiske erhvervsdialog, den transatlantiske forbrugerdialog og den transatlantiske miljødialog, der bygger bro mellem virksomheder og forbrugere.

Samlet omfatter den transatlantiske dialog et vidtstrakt netværk og spænder over alle sagsområder på det politiske, økonomiske og handelspolitiske område, såvel retlige som indre anliggender.

Det er en særdeles ressourcekrævende og afgørende vigtig opgave for ethvert formandskab at sørge for, at alle disse kanaler bliver fuldt udnyttet. Mekanismerne er blevet skabt netop for at skabe synergi og koordination mellem EU og USA på alle væsentlige områder og at inddæmme mulige tvister. Det omfatter også en early warning-mekanisme, der tidligt skal identificere potentielle problemområder.

Det er regeringens hensigt at udnytte disse redskaber til fulde under det danske formandskab, hvor vi selvfølgelig skal være talerør for det samlede EU og loyalt vil fremføre den fælles politik.

Som statsministeren netop nævnte, er der jo behov for en åben og konstruktiv dialog mellem EU og USA på en række områder. Det gælder bl.a. Mellemøsten, hvor EU og USA har forskellige roller, men hvor vi grundlæggende forfølger de samme mål og interesser.

Konfliktens parter står over for store og også smertelige kompromiser, hvis der skal skabes en varig fred i Mellemøsten. USA's engagement er afgørende for at bringe parterne til at indgå en sådan holdbar fredsftale. EU og USA har en fælles interesse i aktivt at medvirke til at fjerne de årsager, som får Mellemøsten til at udvikle sig til arnested for terror og ustabilitet. De seneste amerikanske udspil efter præsident Bushs tale den 4. april er jo et godt eksempel på, at vi lytter til hinanden tværs over Atlanten.

Vi må heller ikke glemme, at det var på amerikansk foranledning, at den historiske sikkerhedsrådsresolution nr. 1397 blev vedtaget den 12. marts i år. Resolutionen bekræftede jo visionen om en region, hvor to stater, Israel og Palæstina, lever side om side inden for sikre og anerkendte grænser, som der står i resolutionen. Det svarer jo netop til EU's erklærede politik på området siden 1999.

Der er også behov for en åben og konstruktiv dialog på klimaområdet. EU's kritiske, men afbalancerede og konstruktive reaktion på præsident Bushs klimaplan er et godt udgangspunkt for en sådan dialog. Det ottende partsmøde under klimakonventionen finder sted under det danske formandskab. En intensiveret klimadialog over Atlanten vil bl.a. på denne baggrund have høj prioritet under formandskabet.

Målet med en sådan dialog er selvfølgelig set med EU's og danske øjne, at USA før eller siden kobler sig på Kyotoprocessen. Danmark arbejder jo sammen med de øvrige EU-lande aktivt for, at Kyotoprotokollen ratificeres af et tilstrækkeligt antal lande, således at protokollen kan træde i kraft i forbindelse med verdenstopmødet i Johannesburg i september.

Det tredje område, jeg vil nævne, er handelsområdet, hvor regeringen lægger vægt på et godt og troværdigt samarbejde med USA til gavn for os begge. Et sådant samarbejde er et vigtigt fundament for håndteringen af emnerne på den handelspolitiske dagsorden.

Regeringen vil også på det handelspolitiske område udfylde formandskabsrollen med størst mulig neutralitet i forhold til de øvrige lande for at skabe en fælles holdning og derved gennemføre et konstruktivt formandskab til gavn for alle parter på tværs af Atlanten.

Regeringen støtter generelt, at transatlantiske handelstvist søges løst uden unødvendig konfrontation, dels for ikke at gribe forstyrrende ind i den igangsatte frihandelsrunde, dels for ikke at underminere tilliden til WTO's regelsæt. Rege-